

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 06

14. novembra 1975

Slovenský preklad anglického prepisu z používateľom poskytnutej zbierky Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Preklad: 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Ide o úplný preklad historického prepisu. Tvrdenia, hodnotenia a predpovede sú vyjadreniami pôvodného autora; preklad nepredstavuje ich nezávislé overenie. Dobové časové odkazy, číselné údaje a vnútorné nezrovnalosti zostávajú zachované. Pasáže o plutóniu, rádioaktivite a zdravotných následkoch reprodukujú autorove tvrdenia a nie sú súčasným zdravotným odporúčaním. AUDIO LETTER® je registrovaná ochranná známka spoločnosti Audio Books, Inc. Historické adresy nie sú aktuálnymi kontaktnými údajmi.

Úvod

Dobrý deň všetkým, tu je Dr. Beter. Dnes je 14. novembra 1975 a toto je môj mesačný AUDIO LETTER® č. 6.

V čase, keď k vám dnes hovorím, sa štyria bratia Rockefellerovci, David, Nelson, John D. III. a Laurance, pôsobiaci ako jeden celok, blížia k cieľovej čiare svojej nemilosrdnej snahy zotročiť Ameriku. Napriek tomu, ako som rozoberal v mesačnom audio liste č. 2 z júla 1975, im v poslednom čase čiastočne podrazili nohy nečakané prekážky doma aj v zahraničí. Tieto prekážky spôsobuje vaše rastúce uvedomovanie si toho, čo sa deje. Ich zovretie lopty sa trochu uvoľnilo a začínajú strácať rovnováhu. Možno ich zastaviť, ale stane sa to iba vtedy, ak každý z nás bude naďalej robiť svoj diel a všetkými možnými prostriedkami šíriť správy o tom, čo sa deje. Inak stále môžu, a aj dosiahnu, svoju cieľovú čiaru DIKTATÚRY.

Vždy by sme mali pamätať na jednu vec: vy a ja nie sme v tomto boji sami. Veľmi veľa členov americkej spravodajskej služby nesúhlasí s hrozným prekrútením svojej činnosti pod kontrolou bratov Rockefellerovcov. Preto mi poskytujú informácie a ja ich odovzdávam vám. Bojujem okrem iného aj v ich mene, najmä za vyše päťsto bývalých dôstojníkov a agentov CIA a FBI, ktorí sú dnes v záznamoch „mŕtvi“. Sú to agenti, ktorí boli súčasťou „OPERÁCIE DEEP FREEZE“.

Minulý mesiac som spomínal elektronické techniky psychologického programovania, ktoré sa dnes používajú. Podobné techniky sa v operácii DEEP FREEZE používajú aj na samotných agentoch. Umožňujú im prijať falošné totožnosti tak úplne, že dokážu prejsť aj skúškou na detektore lži. Takto ich naprogramujú na úlohu a potom sa majú odprogramovať, aby sa ich myseľ uvoľnila z tohto umelého stavu. Niektorých však CIA a FBI z určitých dôvodov podrazili: vyhlásili ich v záznamoch za „mŕtvych“ a vyhodili na ulicu bez odprogramovania. Zostávajú bez prístupu k práci, sociálnej pomoci a vo väčšine prípadov dokonca aj k svojim rodinám. Mnohí z nich sú práve tí muži, ktorí najviac chcú to, čo je správne pre Ameriku, nie pre medzinárodné výboje Rockefellerovcov. Preto bojujem ich boj najlepšie, ako dokážem.

Tri témy, ktoré dnes chcem rozobrať, zodpovedajú trom AUDIO BOOKS, ktoré som dosiaľ nahral pre Audio Books, Inc. V nich som sa vám snažil poskytnúť základné informácie o pozadí. V mesačných audio listoch sa vás, naopak, snažím priebežne informovať o najnovších plánoch a vývoji v súvislosti s aktuálnymi udalosťami.

Môj prvý AUDIO BOOK vydaný v októbri 1974 varoval pred prichádzajúcou hospodárskou depresiou a vojnou. Dnešná téma č. 1 je:

FORDOVA HOSPODÁRSKA DEPRESIA, ÁZIJSKÁ VOJNA A BLÍŽIACA SA SKAZA KRAJÍN OPEC.

Môj druhý AUDIO BOOK vydaný v marci 1975 vysvetľoval „škandál so zlatom vo Fort Knox“ a jeho rozhodujúcu úlohu pri ničení nášho hospodárstva a republiky. Dnešná téma č. 2 je:

PLUTÓNIUM VO FORT KNOX A ZRADA KONGRESU VOČI NÁM.

Môj tretí AUDIO BOOK vydaný v júli 1975 vám podrobne hovorí o „NOVEJ ÚSTAVE“, ktorú už tajne napísali na premenu Ameriky na diktatúru. Dnešná téma č. 3 je:

POSLEDNÉ DNI GERALDA FORDA VO FUNKCII PREZIDENTA.

Téma 1 - Fordova hospodárska depresia, ázijská vojna a blížiaci sa skaz krajín OPEC

Minulý mesiac som v audio liste č. 5 vysvetlil, ako sa štyria bratia Rockefellerovci pripravujú obetovať New York ako jeden zo spôsobov spustenia toho, čo sa bude nazývať „Fordova hospodárska depresia“. 17. októbra 1975 sa konala generálna skúška platobnej neschopnosti New Yorku. Náhle spravodajské oznámenia predchádzajúci deň hovorili, že mesto stojí na jej pokraji. Televízne a rozhlasové správy boli dvadsaťštyri hodín plné hrozivých špekulácií o tom, čo by sa mohlo stať. Napínava dráma sa skončila odvrátením nesplatenia záväzkov iba o niekoľko minút. Finančný pojem „default“, teda nesplatenie splatných záväzkov, sa pritom premenil na všeobecne známe a navyše desivé slovo.

Prezident Ford a jeho hovorcovia celé týždne odporovali akejkoľvek federálnej pomoci na zabránenie platobnej neschopnosti. To isté robil viceprezident Nelson Rockefeller, teda až do 11. októbra 1975, iba týždeň pred tým, ako New York takmer prestal splácať. V ten deň Rockefeller náhle začal verejnú kampaň v prospech pomoci mestu, zatiaľ čo v zákulisí Kongresu a bankových kruhov naďalej pracoval na jej zablokovaní. Tak sa začal starostlivo zorganizovaný verejný rozkol medzi Fordom a Rockefellerom. Ford má napokon zostať s celou zodpovednosťou, keď naša finančná katastrofa už veľmi čoskoro príde. O dvanásť dní neskôr, 29. októbra, sa Ford dostal ešte ďalej na konár, ktorý Rockefeller odpiľuje. Oznámil, že bude bezpodmienečne vetovať akýkoľvek zákon, ktorý mu Kongres pošle na záchranu New Yorku. Iba štyri dni potom sa Rockefeller od svojho lokaja Forda ešte viac vzdialil tým, že sa stiahol z viceprezidentskej kandidatury na budúci rok. Mnohí ľudia v dôsledku toho padajú priamo do Nelsonovej pasce: vo svojich úvahách ho prestávajú zohľadňovať a nechávajú Forda stopercentne v centre pozornosti.

Pre okolnosti, ako sú tie, ktoré som rozoberal minulý mesiac, by účinky nesplatenia záväzkov mesta alebo štátu New York neprešli hospodárstvom iba ako malé vlny. Lepším označením by bola prílivová vlna. Aj keby federálna vláda alebo Federálny rezervný systém zasiahli finančnou náplastou, bratia Rockefellerovci majú prostredníctvom kontroly Federálneho rezervného systému aj vlády moc tento proces zosilniť alebo zmierniť. V tejto chvíli sa však pripravujú využiť všetky prostriedky naplno. Vládni ekonomickí hovorcovia medzitým klamú, keď hovoria o zotavovaní hospodárstva. Americký dolár v zahraničí klesá a domáce hospodárstvo je zahnané do povrazov, pripravené na knockaut úderom nesplatenia newyorských záväzkov, burzového krachu alebo podobnej rany.

Veľa pozornosti sa venuje najmä účinku, ktorý by platobná neschopnosť New Yorku mala na banky v krajine. Nuž, pomerne veľa bánk by sa dostalo do problémov, ale veľké newyorské banky vlastnené Rockefellerovcami medzi ne nepatria! Držia obrovské množstvo mestských dlhopisov, ale v správe pre iných investorov, nie vo vlastnom vlastníctve. Rockefellerovci, ako som už povedal, sa stiahli pred

mesiacmi. Po krachu budú mať úplnú likviditu a budú pripravení kúpiť všetko na dohľad za cent z dolára. Samozrejme, pre zachovanie zdania by mohli prinútiť jednu vlastnú banku padnúť. Ak to však urobia, bude to z ich strany výlučne dobrovoľné.

Výstižnejšie varovanie pred dopadom nesplatenia záväzkov prišlo od Bank of America, najväčšej banky na svete, tiež ovládanej Rockefellerovcami. Odhalila, že vyše dve tretiny newyorských mestských dlhopisov držia jednotlivci, nie banky. Priamo sú teda v stávke celoživotné úspory mnohých ľudí. Ako som už vysvetlil, hospodárska pohroma, ktorá sa teraz v Spojených štátoch pripravuje, nás má zraziť do takej poddajnosti, aby sme o rok prijali diktatúru podľa novej Rockefellerovej ústavy.

Už teraz rastúci útok na program potravinových poukážok vedie k niečomu nazvanému Federal Work Job Program. Keď sa depresia prehĺbi, bude sa zdať, že ponúka jedlo a dávky ľuďom v núdzi, ale za cenu vzdania sa vašich súčasných ÚSTAVNÝCH práv v drobnom písme. Jeho skutočným účelom je nútené povolanie ľudí do otrockej práce. Spočiatku to nemusí byť zrejmé, pretože najprv nebudú existovať tábory s ostnatým drôtom. Keď však príde čas, podľa plánu ich zhromaždia a pošlú na Blízky východ pomáhať s obnovou oblasti po prichádzajúcej vojne. Už o nich nikdy nebude počuť!

Aby Američania také schémy prijali, pripravujú nedostatok potravín, pred ktorým varujem už vyše roka. Jedným z faktorov je zastavenie toku zemného plynu používaného na výrobu hnojív v Kalifornii, ktorá poskytuje až štyridsať percent niektorých potravinových dodávok spotrebúvaných v Spojených štátoch. Dalším faktorom je pokračujúce odosielanie obilia do sovietskeho Ruska za takzvaných „predajných podmienok“: iba desať percent vopred, zvyšok garantujete VY, americký daňovník!

Oficiálne odhady sovietskej úrody obilia sa stále znižujú ako výhovorka a krytie ďalších zásielok. Americkému ministerstvu poľnohospodárstva však nikdy nepredložili dôkaz neúrody v Sovietskom zväze. A ani ho nepredložia, pretože údajné sovietske „sucho“ je vymyslené. Sovietsky zväz si namiesto toho vytvára zásoby na prichádzajúcu ázijskú vojnu!

Priatelia, pri terajšom stave môže vojna v Ázii prísť až o rok skôr, než naznačovali moje informácie iba pred niekoľkými mesiacmi. V tejto chvíli bratia Rockefellerovci a ich sovietski partneri stanovili cieľový dátum začiatku nepriateľských akcií na február 1976, už o niekoľko krátkych mesiacov. Z začať sa majú na Blízkom východe. Taký posun načasovania je znepokojujúci, ale informácie, ktoré som vám dosiaľ mohol poskytovať, boli presnejšie než tie, ktoré minister zahraničných vecí Henry Kissinger niekedy predkladá pri dôverných brífingoch popredných podnikateľov. Napríklad začiatkom jesene minulého roka informoval skupinu približne stovky amerických podnikateľov pôsobiacich na Blízkom východe, že do konca jari 1975 tam bude vojna. Hovoril o vojne, ktorej začiatok je teraz stanovený na február 1976. V skutočnosti hovoril o svojich diplomatických cieľoch. Moje vlastné informácie však ukazovali, že podmienky na blízkovýchodnú vojnu nedozrejú aspoň do konca leta 1975, a tie sa ukázali ako správne.

Vojnové prípravy sa však teraz skutočne pohybujú potichu a veľmi rýchlo. Najprv musí David Rockefeller na januárovom zasadnutí Medzinárodného menového fondu dosiahnuť medzinárodnú menovú dohodu o výmenných kurzoch, pretože plávajúca mena by sa počas vojny nedala riadiť. V diplomatickom ringu je zatiaľ kľúčovým prvkom Kissingerova Sinajská dohoda. Naša závislá tlač vo vás možno zanechala dojem, že ide o dohodu medzi Egyptom a Izraelom, pričom dvesto amerických technikov tam posielajú iba ako akési lepidlo, ktoré ju udrží pohromade. Ale, priatelia, tak to jednoducho nie je. V skutočnosti sú to dve samostatné zmluvy: jedna medzi Spojenými štátmi a Izraelom, druhá medzi Spojenými štátmi a Egyptom. Sú to dohody výkonnej moci, v podstate považované za zmluvy.

Ratifikáciou týchto takzvaných zmlúv tvoriacich Sinajskú dohodu Kongres Spojených štátov zapredal americký ľud priamo na cestu k vojne! Pripravil teraz pôdu na zapojenie Ameriky do niečoho, čo sme nemali tridsať rokov: do oficiálne vyhlásenej vojny.

Dvesto amerických poradcov či takzvaných technikov už je na Sinaji, ako prezident Ford nechtiac priznal v relácii „Meet the Press“ 9. novembra 1975. Majú dva účely. Sú predvojom tajnej americkej obmedzenej jadrovej údernej sily a zároveň sa majú stať zámernými cieľmi provokácie, ktorou sa vojna zapáli. Keďže sme teraz prostredníctvom zmluvy Sinajskej dohody oficiálne v mieri s Egyptom, pri odvetnom konaní za tento zinscenovaný útok na Američanov budeme musieť mier oficiálne porušiť, teda vyhlásiť vojnu.

Rezolúcia proti sionizmu, ktorú práve prijala Organizácia Spojených národov, je tiež súčasťou tohto plánu. Arabi jej presadením padli do strašnej pasce. Použije sa na vyvolávanie strachu, že Izrael obkľučujú a zničia, ak Amerika vojensky nezareaguje na provokatívne činy spomenuté pred chvíľou.

Boje medzi moslimami a kresťanmi v Libanone podnietila Líbya, ovládaná Rockefellerovcami, z dvoch dôvodov. Po prvé tamojšie vzrušenie odvádza pozornosť od skutočného, širšieho obrazu vojnových príprav na Blízkom východe. Ešte dôležitejšie však je, že boje v Libanone poskytli Rockefellerovcom želanú výhovorku na stiahnutie vlastných spoločností z oblasti pred prichádzajúcou vojnou. V tejto chvíli sa všetky veľké americké nadnárodné korporácie, predtým sídliače v Libanone, zbalili a odišli mimo vojnového pásma do Londýna.

Americká zahraničná politika známa ako détente so sovietskym Ruskom sa v skutočnosti upevnila do aliancie, napriek nedávnym vyjadreniam ministra Kissingera určeným pre domáce publikum. Zatiaľ čo Spojené štáty na takzvaných rokovaníach SALT vyjednáváním odovzdávajú obranné schopnosti a nič za to nedostávajú, Rusko ďalej zdvojnásobuje a opäť zdvojnásobuje vojenské budovanie so súhlasom Kissingera, prezidenta Forda a Rockefellera.

Spojené štáty sa zatiaľ menia na továreň na zásobovanie Sovietskeho zväzu. Bratia Rockefellerovci si myslia, že tak napokon budú so ZSSR ako partneri vládnuť svetu. Hrozné riziko, priatelia, ktoré podstupujú, však spočíva v tom, že po skončení ázijskej vojny Rusko bratov Rockefellerovcov podrazí a prevezme celý svet samo.

Ministra obrany Jamesa Schlesingera prepustil Nelson Rockefeller prostredníctvom svojho bábkového prezidenta Geralda Forda, pretože tejto aliancii prekážal. Schlesinger celkom správne trval na tom, že skutočné détente musí byť vyvážené silnou obranou, a odmietol sa podriaďovať. Preto musel odísť. Pri odchode však povedal slová, ktoré by sa mali nezmazateľne vypáliť do mysle každého Američana. Chcem ich tu citovať:

„O niekoľko rokov niekto položí otázku: ‚Prečo nás nevarovali?‘ A ja som chcel mať možnosť povedať: ‚Naozaj vás varovali.‘“

Komunistickí Číňania vidia, čo sa pripravuje. Preto ministrom zahraničných vecí Henrymu Kissingerovi počas nedávnej návštevy poskytli také chladné prijatie. Komunistickú Čínu obkľučuje Sovietsky zväz s pomocou Rockefellerovcov, ktorí manipulujú bohatstvom Spojených štátov. Indočínu odovzdali do sovietskych rúk výmenou za odovzdanie bohatých prenájatých ropných ložísk pri pobreží Severného Vietnamu Rockefellerovcom.

Prichádzajúca vojna má pohltiť Indiu, komunistickú Čínu a celú Afriku pod úplnú nadvládu Rockefellerovsko-sovietskej aliancie. Pritom má tiež zraziť Európu a Japonsko, ktoré sa snažia vykrútiť z Rockefellerových pút, ktoré ich už zvierajú.

A teraz veľká stratégia vojny, ktorú vám môžem odhaliť úplne prvýkrát. Ako vždy, odhaľujem ju v nádeji, že tým do týchto plánov hodím prekážku a spôsobím ich zlyhanie.

Ako som vysvetlil minulý rok v prvom AUDIO BOOK, Rockefellerovci využili druhú svetovú vojnu na zrazenie Británie na kolená a na významné preniknutie do západnej Európy. Od druhej svetovej vojny bola Británia vo všeobecnosti podriadená Rockefellerovcom. V poslednom čase však Európa aj Japonsko, ktoré od vojny tvorilo osobitnú doménu Johna D. III., ukazujú známky snahy oslobodiť sa. Deväťdesiatdeväť percent japonských ropných potrieb však pokrývajú arabskí členovia OPEC na Blízkom východe a odtiaľ pochádza aj šesťdesiatsedem percent ropných potrieb Európskeho hospodárskeho spoločenstva.

Okrem toho je India, jeden z hlavných cieľov dobytia v plánovanej vojne, tiež silne závislá od ropy OPEC. Afrika, ďalší cieľ, sa pri všemožnej podpore silne opiera o Európu a bude ľahkou korisťou, ak sa Európa neutralizuje. Blízkovýchodné krajiny OPEC preto držia mnohé kľúče k dosiahnutiu spoločných Rockefellerovsko-sovietskych cieľov v ázijskej vojne.

Teraz existujú plány napadnúť Američanov na Sinaji a zabiť ich vyše sto, čím sa rozhorčí Kongres a verejná mienka v Spojených štátoch. Navyše vojnové bubnovanie, ktoré sa začalo „rezolúciou proti sionizmu“ v OSN, dovede vytvoriť dojem, že Izraelu hrozí zánik. Poslušný Kongres vtedajšieho prezidenta Rockefellera tak vyhlási vojnu. Na Sinaj už tajne dodali bojové vrtulníky Cobra. Vybavia ich taktickými jadrovými raketami vzduch-zem, ktoré sú na Sinaji tajne už dva roky pod prísnou americkou kontrolou.

Po vypuknutí nepriateľských akcií má táto obmedzená jadrová úderná sila vyradiť ropné vrty OPEC jadrovými výbuchmi. Rádioaktívnemu spadu z tohto obmedzeného jadrového útoku neunikne nijaká krajina Blízkeho východu vrátane Izraela a Libanonu. Samotné ropné vrty pre žiarenie zostanú nepoužiteľné a uzavreté približne desať rokov.

Spojené štáty, ktoré v súčasnosti získavajú približne devätnásť percent ropy z Blízkeho východu, zažijú manipulovaný nedostatok oveľa horší než počas arabského ropného embarga pred dvoma rokmi. Pomôže to ďalej roztrhať naše domáce hospodárstvo na kusy.

Účinok na Európu a Japonsko však bude oveľa drastickejší. Jedným úderom sa srdce Európy ochromí a dostane celkom na milosť nemilosrdným bratom Rockefellerovcom. Japonsko, ktoré Sovietsky zväz v týchto dňoch hrubo odmieta a Čína si ho získava, sa úplne vrhne do náručia Číny. Čína začala rozvíjať vlastné obrovské ropné ložiská a mohla by časť poskytnúť Japonsku výmenou za alianciu proti svojmu smrteľnému nepriateľovi, Sovietskemu zväzu. Tak sa čínsko-japonská aliancia upevní. Už teraz ostré zrážky medzi Čínou a Ruskom na jednej strane, spolu s menšími potýčkami medzi Čínou a ruským klientským štátom Indiou na druhej, pripraví pôdu väčšej ázijskej vojne, ktorá má nasledovať veľmi rýchlo.

Afrika, odrezaná od väzieb na Európu, bude ako zrelá slivka pripravená na odtrhnutie Rockefellerovcami. Zahrňa to Rodéziu aj Južnú Afriku.

Teraz prejdem k téme č. 2.

Téma 2 - Plutónium vo Fort Knox a zrada Kongresu voči nám

Francúzi majú príslovie: „Čím viac sa veci menia, tým viac zostávajú rovnaké.“ Aké pravdivé a aké tragické.

Už je to vyše roka a pol, odkedy som pri výpovedi pred Kongresom prvýkrát odhalil ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX. Už dávno som verejne ponúkol, že pôjdem do väzenia ako burič, ak svoje obvinenia nedokážem v príslušnom právnom konaní. A konal Kongres? NIE!

A teraz manipulácie so zlatom vstúpili do novej fázy. Zlato, priatelia, sa teraz vracia do Spojených štátov spolu s obrovskými množstvami nezákonných drog, výmenou za americké strelné zbrane a ďalšiu výzbroj posielanú do zahraničia na použitie vo vojnách, revolúciách a terorizme! Prichádzajúce zlato sa neobjavuje v záznamoch ministerstva financií. Namiesto toho ho CIA po krajine ukrýva pre Rockefellerovcov. Rockefellerove záujmy ho chcú mať poruke na predaj vláde na vojnové či iné účely za zvýšené ceny, ktoré čoskoro budú prevládať.

Medzitým, ako som odhalil minulý mesiac, príbeh zlata vo Fort Knox nabral smrteľný nový smer. A Kongres, tak ako predtým, proti tomu nerobí vôbec nič. Centrálny trezor depozitára vo Fort Knox obsahuje nádoby s tekutým rádioaktívnym superjedom spracovaným z plutónia-239, najsmrteľnejšej predstaviteľnej látky. Pre koróziu presakujú a rádioaktívny únik sa dostáva cez pórovité betónové steny trezora a odvlhčovací systém do krajiny, kde ho odnáša vietor, v rozpore s tým, čo vám hovoria úradníci. Prevládajúce vetry v tejto oblasti boli v posledných rokoch veľmi nezvyčajné: v podstate priamo zo západu namiesto bežnejšieho severozápadu. V dôsledku toho sa tenká neviditeľná hmľa rádioaktívneho jedu z Fort Knox šíri z depozitára južne od Louisville na východ, všeobecne smerom k Lexingtonu a Západnej Virgínii a ďalej približne k Washingtonu, D.C. Únik prebieha už niekoľko rokov v množstve dostatočnom na to, aby teraz začínal ovplyvňovať zdravotné štatistiky.

Moji vlastní vyšetrovatelia mi oznámili, že mnohí lekári v oblasti východne od Fort Knox sú v poslednom čase zmätení veľkým nárastom výskytu všetkých druhov rakoviny. A 7. novembra 1975, iba pred týždňom, sama vláda zverejnila štatistiky ukazujúce to isté. Národný onkologický ústav oznámil, že úmrtnosť na rakovinu v celej krajine dosiaľ tento rok vzrástla o 5,2 percenta. Je to päťnásobok miery rastu prevládajúcej počas mnohých rokov. Otvorene priznávajú, že to nevedia vysvetliť. V tých istých oficiálnych vládnych štatistikách je však skrytý regionálny rozpis. Východné centrálné štáty zahŕňajúce Fort Knox a oblasť na východ od neho ukazujú astronomický nárast sedemnást až osemnásť percent!

Skôr než budem pokračovať, musím podľa môjho názoru niečo objasniť. Nesedím iba so založenými rukami a nehovorím: „Tu máme niečo senzačné, o čom sa dá rozprávať.“ Taký bezcitný postoj by bol z mojej strany nemožný. Môj milovaný otec a ďalší členovia rodiny totiž žijú v meste môjho detstva, Huntingtone v Západnej Virgínii, priamo na trase rádioaktívnej vražednej hmly z Fort Knox. Patria k miliónom ľudí, ktorí už boli vystavení prvým závanom plutóniového jedu. Bojím sa o ich životy, ak sa neurobí nič na zastavenie stále sa zrýchľujúceho úniku. Moje city k nim sa prenášajú aj na milióny ďalších mužov, žien a nevinných malých detí v rovnakej situácii, spôsobenej šialenou snahou bratov Rockefellerovcov zmocniť sa moci za každú cenu a akýmikoľvek prostriedkami.

Niektorí tiež nepochybne povedia, že vám také veci nemám hovoriť, pretože vyvolajú poplach. Ale, priatelia, toto je dôvod na poplach. Nie je to žart. Keby som vám to nepovedal, bol by som ako predstaviteľ civilnej obrany, ktorý po varovaní pred bezprostredným útokom nepriateľských bombardérov povie: „Nezapnem sirény, lebo by to mohlo ľudí vystrašiť.“ Môžete však povedať: nevarovala by nás vláda a nepodnikla potrebné opatrenia na nápravu takej situácie vo Fort Knox? Moja odpoveď je: NIE. Vláda vec blokuje. A dosiaľ na tomto príbehu o živote a smrti s jedinou výnimkou sedia aj veľké noviny, spravodajské časopisy a televízne i rozhlasové siete.

Pred dvoma dňami, 12. novembra 1975, Louisville Courier-Journal v najlepšej tradícii novinového spravodajstva zverejnil príbeh plutónia vo Fort Knox na titulnej strane. Jeho odvážne uplatnenie

slobody prejavu zaručenej prvým dodatkom našej ÚSTAVY môže znemožniť dokonca aj veľkým médiám ovládaným Rockefellerovcami, aby situáciu ignorovali donekonečna. V každom prípade sa poprední podnikatelia a finančníci doma i v zahraničí dozvedajú o fiasku Fort Knox vďaka všemožným špecializovaným bulletinovým publikáciami. Zatiaľ čo veľké médiá sa vám snažia vymývať mozog skreslenými správami a odvádzať pozornosť všemožnou zábavou, tieto bulletiny hovoria, čo sa skutočne deje. Jedným z najlepších, ktorý začal svojich čitateľov informovať o zvláštnom dianí vo Fort Knox pred vyše rokom, je Myers Finance and Energy, redigovaný na adrese P.O. Box 5531, Station A, Calgary, Alberta, Canada.

Vo vydaní z 31. októbra 1975 pán Myers uzatvára príbeh o Fort Knox citáciou nasledujúceho listu môjho schopného spolupracovníka Eda Durella úradujúcemu riaditeľovi mincovne, citujem:

„Teraz vás, prosím, žiadam, aby ste do záznamu potvrdili alebo popreli existenciu centrálneho trezora v Depozitári drahých kovov Spojených štátov vo Fort Knox v Kentucky. Mám na mysli jedinú veľkú podzemnú komoru v centrálnej polohe, obsluhovanú výťahom.“

Ako sa pán Myers pýta vo svojom bulletine, citujem:

„Prečo úradujúci riaditeľ mincovne nedokáže jednoducho odpovedať ÁNO alebo NIE? Celý národ kladie otázku. Prečo neodpovedajú?“

Už dva mesiace dostávame od vlády iba mŕtve ticho. Každá jej doterajšia vyhýbavá odpoveď potvrdila a prehĺbila jej vinu. Vedia to, a preto všetko blokujú.

Čo teda robí Kongres? Aj on jednoducho odpisuje deväť miliónov ľudí namiesto toho, aby vyhlásil poplach a nechal napraviť smrteľnú situáciu vo Fort Knox? ÁNO.

Počúvajte. Ako som práve uviedol, vláda Spojených štátov dodnes nikdy nepriznala existenciu centrálneho trezora. O ňom sa vyše stovke návštevníkov Fort Knox vlni 23. septembra 1974 nezmienili. Priznanie jeho existencie by samo osebe dokázalo, že takzvaná „inšpekčná návšteva zlata“ kongresmanov a novinárov bola úplným podvodom, rovnako ako takzvaný „audit“, ktorý spoločne vykonali GAO a ministerstvo financií. Keďže práve v centrálnom trezore je presakujúci plutóniový jed, zúfalo chcú zabrániť tomu, aby ste vedeli, že trezor existuje.

Teraz odhalím dosiaľ dôverné rozhovory medzi kongresmanom Otisom Pikeom, predsedom vyšetrovacieho výboru Snemovne pre spravodajské služby, a mnou a mojimi spolupracovníkmi. Zverejňujem ich preto, že sám kongresman Pike túto dôvernú povinnosť porušil najhorším možným spôsobom: bez nášho súhlasu odovzdal naše informácie Churchovmu výboru v Senáte. Ako som vysvetlil minulý mesiac, senátor Church už príbeh plutóniového jedu zadržiava, zatiaľ čo sa hrá s vami aj so mnou. Teraz z akýchkoľvek dôvodov sklamal Ameriku aj kongresman Otis Pike.

V polovici septembra som s kongresmanom Pikeom viedol súkromné rozhovory o situácii vo Fort Knox. Vtedy som ešte nevedel o plutóniovom jede, ktorý tam skladujú. Vedel som však, že CIA a FBI boli zapojené do krádeže amerického zlata vo Fort Knox v prospech bratov Rockefellerovcov. Vyzeral, že sa o vec všeobecne zaujíma a má aj odvahu, vlastnosť, ktorá z dnešného Kongresu prakticky vymizla. Jeho hlavným problémom, ku ktorému sa stále vracal, však bol centrálny trezor vo Fort Knox. Vláda jeho existenciu nikdy nepriznala, a preto kongresman Pike nemohol uveriť, že naozaj existuje. Prvou požiadavkou, ktorú nám stanovil, teda bolo dokázať jeho existenciu.

26. septembra 1975 sme sa preto opäť stretli s kongresmanom Pikeom a dvoma jeho poprednými pracovníkmi v kancelárii. Tentoraz sme so sebou mali nikoho menšieho než bývalého veliaceho generála Fort Knox, generálporučíka Johna L. Ryana mladšieho, príslušníka americkej armády vo

výslužbe. Generál Ryan velil Fort Knox v rokoch 1956 až 1959. Predtým tam slúžil ešte dvakrát. Prvýkrát koncom tridsiatych rokov, keď ho poverili velením vojenskému kontingentu pridelenému na pomoc s úplne prvým uložením národného zlata v depozitári. Vtedy všetko zlato uložili do centrálneho trezora, vybudovaného osobitne na tento účel. Mnohé malé skladovacie priehradky podobné väzenským celám, ktoré videli minuloroční návštevníci, existovali už vtedy. Neboli však určené na zlato, ale na iné cennosti. Generál Ryan uviedol, že počas celej jeho dlhej skúsenosti s Fort Knox bolo zlato vždy v centrálnom trezore. Povedal tiež, že nechápe, prečo by ho odtiaľ vôbec presúvali do malých celových priehradiek na vyšších podlažiach, ktoré poskytujú oveľa nižšiu bezpečnosť.

Kongresman Pike nás potom požiadal o určité ďalšie informácie vrátane konkrétnych spojení prípadu Fort Knox so spravodajskou komunitou, ktorá patrí do právomoci jeho výboru. Súhlasili sme, že ich poskytneme. Práve pri sledovaní spojenia medzi Fort Knox a spravodajským priemyslom mi moje zdroje oznámili existenciu hrozného plutóniového jedu v depozitári.

Keď sme sa však ku kongresmanovi Pikeovi vrátili pripravení poskytnúť svedkov a ďalšie dôkazy o plutóniu a iných veciach, jeho reakcia sa zmenila. Teraz zaujal klasický postoj, ktorý sa na Capitol Hill vždy používa na rozlúčku, citujem: „Sme príliš zaneprázdnení, aby sme na tom pracovali.“ Naše dôverne poskytnuté informácie bez okolkov odložil do úradu pre nedoručené listy, Churchovho výboru. Kongresman Pike premárnil príležitosť stáť hlavou, plecami aj pásom nad všetkými ostatnými vo Washingtone jednoducho tým, že by si splnil povinnosť. Kongres teraz môže správnym smerom pohnúť iba informovaná a vyburcovaná verejnosť.

Jednou z nezodpovedaných otázok pri nahrávaní audio listu č. 5 minulý mesiac bolo, prečo vôbec tento šialený rádioaktívny plutóniový jed vyrobili. Teraz vám to môžem povedať. Začiatkom a v polovici šesťdesiatych rokov vyrobili pre spravodajské komunity CIA a FBI vyše dvesto libier tohto superjedu. Spracovali ho v štyroch závodoch: dvoch v Louisville v Kentucky, jednom v Severnej Dakote a jednom v južnej Kalifornii. Vo veľmi malých dávkach je vhodný napríklad na odstránenie nepohodlných jednotlivcov. Ale prečo toľko plutóniového jedu? Na politické vydieranie, priatelia!

V roku 1966 CIA rozdelila tento jed a poslala približne šesťdesiat libier do každej zo štyroch latinskoamerických krajín: Peru, Panamy, Bolívie a Argentíny. Tam sa vyhrážali, že ho použijú na kontamináciu vodovodných systémov navrhnutých a vybudovaných Spojenými štátmi, dokážete si to predstaviť?, pokiaľ sa neurobia určité politické a hospodárske kroky. V Argentíne to úspešne položilo základy návratu Perónovej skupiny k moci. Jed tam potom už nebol potrebný, a preto ho v roku 1968 vrátili do Spojených štátov.

Vznikol však problém: kde tento nezákonný jadrový jed skladovať? Agenti CIA na ministerstve financií vedeli, že centrálny trezor vo Fort Knox sa vyprázdňuje od zlata, a navrhli uložiť ho tam. Urobili to so všetkým okrem dvanástich gramov, menej než polovice unce, ktoré CIA odobrala z jednej nádoby na pokusy. Túto dvanásťgramovú vzorku plutóniového jedu, ktorého úplné účinky vtedy ešte celkom nepoznali, odviezli na skúšobný polygón White Sands v Novom Mexiku na vyhodnotenie.

Pri pokuse tam približne tri gramy „náhodne“ unikli do podzemného zdroja vody používaného dvanástimi rodinami v tejto riedko osídlenej oblasti. Všetci rýchlo zomreli na otravu. CIA zorganizovala dômyselné utajenie a tieto nevinné obete tajne pochovala. Možno si spomínate na zvláštne správy pred niekoľkými rokmi o náhlom zmiznutí niektorých rančerských rodín na Západe, ktoré sa nikdy nevysvetlilo. Nuž, teraz viete, čo sa stalo.

Približne v rovnakom čase bola, mimochodom, spoločnosť IT&T zapojená do takzvaného „Mole Hole Project“, projektu hlbokého vrtania do zemskej kôry z dôvodov, ktoré verejnosti nikdy jasne nevysvetlili. Môžem odhaliť, že jeho účelom bolo dosiahnuť hypotetickú podzemnú takzvanú „svetovú

rieku“ a kontaminovať ju plutóniovým jedom, aby ju nikto nemohol využívať. Po vynaložení obrovských súm peňazí daňovníkov ho opustili ako neuskutočniteľný. Šialené? ÁNO. Vymyslené? NIE.

Agent CIA poverený dopravou jedu do latinskoamerických krajín pod krytím svojej nadnárodnej spoločnosti sa volal Harold Leroy White. Keď si však úplne uvedomil podrobnosti projektu, znechutilo ho to a zlomilo mu to srdce. Rozhodol sa s príbehom ísť ku komu? Hádajte. K senátorovi Barrymu Goldwaterovi. Dohodol si stretnutie, ale cestou zomrel, zrejme preto, že jeho úmysly sa dozvedeli nesprávni ľudia.

Z mojich doterajších informácií nie je jasné, či Goldwater vedel, o čom s ním White chcel hovoriť. Zdá sa však zvláštne, že v tom všetkom stále narážame na senátora Goldwatera. Najprv tu bola rozhodujúca dvanásť kapitola nevydaného Tatomovho rukopisu o Fort Knox, ktorú Goldwater získal od Tatomovej vdovy po jeho smrti za podozrivých okolností. Goldwater rukopis nikdy nezverejnil, hoci som ho na to vyzval v mesačnom audio liste č. 1 z júna 1975. Teraz je tu prípad Harolda Leroya Whitea. Vedel Goldwater, čo sa pripravuje, alebo nie? A teraz verejne dôrazne vystúpil proti akémukolvek ďalšiemu vyšetrovaniu CIA a ostatných amerických spravodajských agentúr. Čo sa tu deje, senátor Goldwater?

Odkedy som prvýkrát odhalil prítomnosť a únik rádioaktívneho superjedu z plutónia-239 v centrálnom trezore Fort Knox, udivuje ma, že niektorí ľudia sa nezastavia a neuvedomia si jeho význam. Ja a moji spolupracovníci sme dúfali, že získame súdny príkaz na otvorenie trezora a dokázanie, že zlato zmizlo. Ale teraz, nech Boh chráni! Celý depozitár by sa mal okamžite opustiť a zakryť pyramídou z olova, cementu a kameňa, čímkoľvek potrebným na oddelenie jeho smrteľného obsahu od prostredia skôr, než sa jeho účinky premenia na nekontrolovateľnú katastrofu. Bola by to pyramída s jedovatým jadrom na tisíce rokov, ale zrejme je to najlepšie, čo sa teraz dá urobiť.

Téma 3 - Posledné dni Geralda Forda vo funkcii prezidenta

Ak depozitár vo Fort Knox skutočne opustia a pochovajú pod obrovskou pyramídou, ktorá ho oddelí od sveta, bol by ironickým symbolom zlyhania Rockefellerovej moci a napokon symbolom sebazničenia, ktoré na seba štyria bratia privolávajú.

Ak si počas môjho rozprávania vezmete jednodolárovú bankovku a pozriete sa na zadnú stranu, pochopíte, čo myslím touto iróniou. Naľavo uvidíte symbol pyramídy a oka, ktorý dnes znamená Rockefellerovu moc. Nevymysleli ho, ale v roku 1933 si ho privlastnili. V tom roku sa k moci dostal ich bábkový prezident Franklin D. Roosevelt a tento symbol sa na našich peniazoch objavil úplne prvýkrát. Je tam odvtedy.

Mnohí ľudia pripisujú rozličným častiam symbolu vlastenecké a náboženské významy. Pre Rockefellerovcov, ktorí ho tam umiestnili, však tento význam nemá. Rok 1776, MDCCLXXVI, vyznačený pri základni pyramídy sa nevzťahuje na založenie našej republiky, ale na „Prvý máj“ 1776, deň, ktorý dnes oslavujú komunisti a radikálni socialisti po celom svete.

Samotná pyramída symbolizuje pyramídu moci. Dole sme vy a ja, široká verejnosť. Postupne menšie vrstvy nad nami predstavujú čoraz menej ľudí s čoraz väčšou mocou. Nad pyramídou sa vznáša, zdanlivo bez spojenia s ňou, samotné centrum moci. Jeho podstatou je tajnosť, nijaké viditeľné spojenie so zvyškom pyramídy, a špehovanie, symbolizované záhadným okom s výhľadom na všetky strany. Slová „NOVUS ORDO SECLORUM“ na stuhe pod pyramídou znamenajú „Nový poriadok vekov“, alebo voľne preložené „New Deal“.

Málo pochopené symboly ako tento sú jedným zo spôsobov, ktorými si naši tajní vládcovia navzájom signalizujú postup svojho uchvacovania moci. Dnes sú všade okolo nás, dokonca na poštových známkach, a mali by ste si ich všímať. Rovnaký symbol pyramídy sa v týchto dňoch často objavuje nad plecom Waltera Cronkitea, keď v správach CBS TV rozoberá hospodárstvo. Je tiež prítomný ako trojuholník na vrchu čela a dolného čela slávnej Nelsonovej postele za 35 000 dolárov, ktorú navrhol umelec satanistických symbolov Max Ernst.

Ďalším symbolom, ktorý si treba všímať v televíznych správach Waltera Cronkitea, je Rockefellerov emblém Cesty k dvestoročnici. Ukazuje cestu smerujúcu do stredu kruhu hviezd. Spočítajte ich. V kruhu nie je trinásť, ale desať hviezd, ktoré označujú desať „nových štátov“ majúcich podľa novej Rockefellerovej ústavy nahradiť dnešných päťdesiat.

Zmeny vo Fordovom kabinete počas víkendu okolo 2. novembra, súbežné s Rockefellerovým oznámením, že v roku 1976 nebude kandidovať s Fordom ani ako viceprezident, sú jasným signálom, že Fordove zostávajúce dni v úrade sú naozaj spočítané. Riaditeľa CIA Colbyho a ministra obrany Schlesingera prepustili na Nelsonov podnet. Tieto nepopulárne kroky však ako záväzie zavesili na krk prezidentovi Fordovi tým, že ho nechali povedať: „Chcel som svojich ľudí.“

Zároveň Henryho Kissingera zdanlivo posunuli o priečku nižšie. Vždy som varoval, že Kissinger bude musieť odísť, hneď ako Nelson, jeho dlhoročný šéf, urobí krok k prevzatíu. Ich egá im totiž nedovolia skutočne spolupracovať bez hrozného trenia. Kissinger to tiež vie a ako malý Hitler čaká v zákulisí v ilúzii, že možno dokáže Nelsona vytlačiť a podľa ustanovení novej Rockefellerovej ústavy sa sám stať naším diktátorom. Už však začína zisťovať opak. S najväčšou pravdepodobnosťou ho úspešne odstráni zo scény bez ohľadu na kroky, ktoré proti Nelsonovi podnikne.

To, čo už niektoré štekajúce psy Rockefellerových médií nazývajú „masakrom v nedeľu večer“, je iba predohrou väčších zmien pred nami. Keď sa vina za prichádzajúci krach pevne prilepí na prezidenta Forda, bude pripravená pôda na jeho dobrovoľný či nedobrovoľný odchod zo scény. Nahradí ho Nelson Rockefeller, ktorý vyrazí na „bielom koni“ zachrániť národ, presne ako F. D. Roosevelt v roku 1933.

Pri súčasnom stave, a prosím, pamätajte, že keď sa na ich plány vrhne svetlo, často ich menia, je harmonogram takýto:

Okolo 20. novembra 1975 New York vstúpi do ďalšej krízy na ceste k nesplateniu záväzkov. To pravdepodobne nastane, keď Ford bude preč a bude piť čaj v Číne.

Tiež 20. novembra Ronald Reagan, dokonalý herec, Nelsonov dobrý priateľ a najdvojtvárnejší trójsky kôň Ameriky, oznámi niečo o vlastnej kandidatúre.

Okolo 20. decembra 1975 Nelson Rockefeller teraz plánuje verejne prevziať opraty prezidentského úradu od potácajúceho sa prezidenta Forda, nového Herberta Hoovera. Fordov obraz sa už v systematickej prebiehajúcej kampani trhá na kusy.

20. januára 1976 prezident Nelson Rockefeller očakáva prednesenie prvého posolstva „o stave Únie“, ktoré sa teraz tajne píše. Má ním elektrizovať Kongres a národ, keď navrhne napísanie novej ústavy pre Ameriku. Bude hovoriť o tomto okamihu ako o slávnostnej chvíli národnej skúsenosti, o čase, keď sa minulosť prispôsobuje budúcnosti a keď sa musí znova vytvoriť zákon, ktorý tvorí základ všetkých ostatných zákonov, tak ako ho naši zakladatelia vytvorili v inom čase národnej skúšky.

Pokiaľ ide o zvyšok Rockefellerovho scenára končiaceho naším prijatím novej ústavy v celoštátnom referende na zmanipulovaných hlasovacích zariadeniach, odkazujem na AUDIO BOOK č. 2 s názvom „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“.

Napokon okolo februára 1976 má vypuknúť vojna na Blízkom východe, po ktorej bude nasledovať väčšia ázijská vojna.

Áno, priatelia, toto sa deje.

Náš Kongres Spojených štátov zatiaľ nerobí vôbec nič okrem hrania sa s vami a so mnou. Snemovňa aj Senát sú plné členov, ktorí vôbec nepoznajú širší obraz, sú zastrašení Rockefellerovou mocou a oslabení kostlivcami vo vlastných skriniach. Medzi nimi sú Hugh Scottovia, William Proxmirovia, Henry Reussovia a Hubert Humphreyovia, na oboch stranách politického spektra a v oboch komorách Kongresu. Poskytujú aktívne vedenie, ktoré Kongres aj národ vedie po lákavej ceste do záhuby pripravenej bratmi Rockefellerovcami.

Priatelia, iba verejná mienka, masívna, mocná a sústredená verejná mienka, pohne Kongresom správnym smerom. Je preto na nás, na vás a na mne, na našich susedoch a priateľoch, aby sme zachránili našu ÚSTAVNÚ REPUBLIKU pre seba aj svoje deti. Musíme si uvedomovať pravdu, šíriť poznanie faktov ostatným a sústrediť toto vedomie do takého tlaku na Kongres, aby pochopil, že musí prestať slúžiť osobitným záujmom ovládaným bratmi Rockefellerovcami. Dúfam, že čoskoro k tomu poviem viac. Zatiaľ však použite vlastnú predstavivosť, vlastné zdroje a UROBTE, ČO MÔŽETE. Čas sa kráti!

Do budúceho mesiaca, tu je Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.